

Misiunea Socială Diaconia, familie pentru mamele în criză de sarcină / Interviu cu Igor Belei (Partea a 2-a)

Îndemnul Mântuitorului de a lăsa copiii să vină la El poate fi interpretat și ca o chemare de a primi, ca părinți, darul copiilor în viața noastră: să îi naștem, spre mântuirea lor și a noastră. Și, pentru că adevărata propovăduire trebuie să fie legată de faptă, este nevoie, mai ales în timpurile complexe pe care le trăim, ca acest îndemn să fie însoțit de sprijin concret pentru mame și familii.

Igor Belei, fondatorul și directorul Misiunii Sociale Diaconia a Mitropoliei Basarabiei, explică în ce fel Misiunea Diaconia sprijină femeile în criză de sarcină și mamele singure. Acestea beneficiază de găzduire și ajutor la Centrul Maternal „În brațele mamei”. Anul acesta, Programul „În Brațele Mamei” împlinește 10 ani de existență, iar centrul maternal cu același nume împlinește nouă ani.

Basilica.ro: Cum a început Misiunea Diaconia să sprijine femeile însărcinate aflate în criză?

Igor Belei: Am dezvoltat acest centru maternal dintr-o nevoie care decurge din altă nevoie, așa cum s-au dezvoltat toate serviciile sociale ale Misiunii Diaconia. În 2007 începusem un program de dezinstituționalizare a copiilor aflați în școlile-internat. Atunci am creat Apartamentul Social „Spre independență”, unde anual șase fete orfane care părăsesc sistemul rezidențial de stat sunt găzduite și sprijinite să se integreze social.

Acest serviciu este în prezent finanțat integral de o companie din Republica Moldova, NOU CONST. După această inițiativă, partenerul nostru, Caritas Viena, a anunțat că ne susține să extindem programul. Vorbim de o finanțare de peste 100.000 de euro în trei ani, ceea ce pentru o companie din Republica Moldova este extrem de mult.

Revenind la înființarea centrului maternal, acesta răspunde la o nevoie care a decurs din alta. Cu timpul, am constatat că unele fete care părăseau sistemul rezidențial erau în situația unei sarcini neplanificate. Neavând soluții până la capăt pentru ele, am creat programul „În Brațele Mamei”, care anul acesta împlinește 10 ani. În 2011 am inaugurat și căminul maternal cu același nume.

Basilica.ro: Cum finanțați căminul?

I.B.: Funcționăm exclusiv pe banii donatorilor internaționali și pe solidaritatea internă, care, din fericire, crește. Ne-am organizat astfel încât un departament întreg se ocupă doar de fundraising pentru toate proiectele noastre. Proporția resurselor pe care le adunăm din Republica Moldova este din ce în ce mai mare. Dacă acum șase ani, când ne-am pus obiectivul, am avut 2%, acum în unele servicii avem 20%, iar cantina mobilă funcționează exclusiv din donații primite din Republica Moldova.

Nu avem sprijin de la stat. Din păcate, în Republica Moldova nu există un mecanism prin care statul poate plăti serviciile sociale prestate de organizații nonguvernamentale, inclusiv cele ale bisericii. De abia acum începem să avem sistemul de acreditare al serviciilor, dar banii statului încă nu pot ajunge în servicii sociale. Însă, faptul că nu avem sprijin de la stat ne permite să acceptăm mame din orice localitate.

Basilica.ro: Care este situația beneficiarelor? Cu ce nevoi ajung la Căminul Maternal „În brațele mamei”?

I.B.: Până la finele anului trecut, am asistat rezidențial 128 de cupluri mamă-copil. Fetele care ajung însărcinate la noi sunt victime ale abandonului la a doua sau a treia generație, pentru că acest sistem de asistență rezidențială, așa cum a fost gândit după război, nu mai este actual. Mamele lor, bunicii lor au fost crescuți în internate.

Ele vin să se pregătească pentru momentul nașterii. Sunt foarte stresate la început, dar, văzând aici că sunt și alte femei în aceeași situație, înțeleg că nu li se întâmplă doar lor. Aici primesc consiliere psihologică și pentru reintegrare socială, educație parentală și alte forme de asistență socială complexă, care să le ajute să devină independente.

Basilica.ro: Cum ați caracteriza abordarea centrului în relația cu beneficiarele și în tipul de sprijin oferit?

I.B.: Serviciile sociale de stat nu sunt foarte eficiente, pentru că abordează omul doar din perspectiva unei anumite probleme. De aceea, persoanele rămân în categoria social vulnerabilă, pentru că nu se aplică o abordare exhaustivă, nu se face o acompaniere pentru integrarea în viața ulterioară. Noi oferim sprijin în mai multe domenii de dezvoltare umană, nu numai în problema socială și de lipsă de resurse materiale.

La centru, beneficiarele găsesc probabil primul loc din viața lor în care nu sunt judecate pentru ceea ce li s-a întâmplat, pentru că toată lumea le întreabă de ce li s-a întâmplat aceasta.

În plus, încercăm să încurajăm relația între beneficiare. Aceasta este prima rețea socială pe care o au. De aici apare sensul vieții lor. Este nucleul și sensul vieții lor, pe care nu l-au avut până când au ajuns la noi.

„Nu putem vorbi despre grija pentru aproapele doar în sens teologic” / Interviu cu Igor Belei (Partea 1)

Rămân prietene și se ajută. Uneori locuiesc două sau trei, pentru că așa una are grijă de copii, cealaltă merge să muncească. Altfel nu au cum. E de fapt o primă familie. Uneori devin cumetre, își botează copiii între ele. Îi mai încurajăm și noi să meargă împreună.

Astfel că, din toate cele 128 de cazuri, am avut doar cinci cazuri de abandon al copilului de către mamă – toate însă cauzate de o problemă de sănătate mintală a mamei.

Basilica.ro: Cum ajutați aceste tinere mame să se reintegreze social?

I.B.: Dezvoltând soluții de sprijin pe termen lung. Noi avem și un serviciu post-rezidențial, câteva garsoniere pentru mamele care au nevoie de asistență prelungită. Acum un an de zile, a plecat de acolo cea mai bună elevă din liceul vecin.

Avea 16 ani când a născut. A ajuns în centrul maternal, dar era cea mai bună elevă din clasă. Dacă mergeai în Casa Maria în garsonieră, la 7:00 dimineața mâncarea era gata și copilul dus la creșă. A terminat liceul după ce a născut, cu copilul în brațe.

Secretul a fost sprijinul pe care i l-am oferit. Mi-amintesc câtă forfotă era la balul de absolvire, pentru că ea nu avea rochie. Toată lumea a contribuit la îmbrăcarea și aranjarea ei, au trimis-o ca de acasă. Cristina învață acum la două facultăți.

Le încurajăm să arate bine, să fie în rândul lumii. A fi beneficiar de servicii sociale nu înseamnă a fi altfel. Mergem la școală și discutăm foarte mult cu diriginții, ca să înțeleagă, întrucât, uneori, fetele sunt stigmatizate de colegii de clasă, pentru că au un copil. Iar acest stigmat social este trist și se adaugă la faptul că, cel mai adesea, ele sunt victime ale unui abuz sau ale abuzurilor repetate.

Încercăm să lucrăm cu toată clasa, să le încurajăm, pentru că ele deja vin dintr-un mediu foarte stigmatizant. Prin dirigintele clasei lucrăm cu copiii, cu colegii lor.

Basilica.ro: Care este secretul succesului acestor tinere – și al dumneavoastră în sprijinul pe care li-l oferiți?

I.B.: Am avut situația în care o fată, care avea o mamă alcoolică, de la 12 ani, trăia efectiv cu ușa deschisă. Mama fusese și ea abuzată de mică, o situație foarte complicată. A ajuns să fie luată de o bunică. Ea având deja un comportament agresiv, antisocial, a fost respinsă și de familia lărgită.

Toți colegii, inclusiv părintele și coordonatorul spuneau: „Nu cred că mai facem om din cazul acesta!” Dar tot ei își spuneau apoi: „Haideti să mai încercăm! Haideti să mai încercăm!”

După trei ani, ea s-a schimbat, are trei copii și un comportament bun.

Secretul? Dragostea și încrederea pe care i-au acordat-o exact acei oameni care spuneau între ei că nu mai pot. De fapt, le oferim ceea ce trebuie să le ofere o familie.

Igor Belei

S-a născut în 1976, a studiat la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Chișinău și are un rezidențiat în domeniul microbiologiei medicale. După ce a fost președintele Asociației Studenților Creștin Ortodocși Români, a ales calea misiunii sociale.

basilica.ro